

Groen ondernemen in crisistijd

Overheden zitten krap. Hoe houd je landschappen dan in stand? Een economische crisis dwingt tot nadenken over het inslaan van nieuwe wegen, zodat een eerstvolgende crisis minder impact zal hebben op de groenkwiteit.

Het landgoed mag in ruil dertien woningen ontwikkelen

Duurzame gebiedsontwikkeling in het buitengebied kan niet gebeuren zonder planologische medewerking van de overheid. Zij moet de samenwerking aangaan met zoveel mogelijk verschillende partijen. Dat vraagt om een nieuwe houding.

Ik zeg niet dat deze nieuwe houding een makkie is. Het kan doorzetten betekenen.

Recent is voor Landgoed De Utrecht door de gemeenteraad van Hilvarenbeek het Instandhoudingsplan voor het landgoed met de titel 'Evenwichtig Samengaan' unaniem aanvaard als basis voor een eigen bestemmingsplan. Om maar wat te noemen, levert de eigenaar, verzeke- raar ASR, 32,5 hectare nieuwe natuur, werkt mee aan realisatie van de 'Natte Natuurparels' en beekherstel, doet aan aanleg van heide en vennen door 50 ha bosvorming, legt 25 poelen en acht soortenrijke corridors aan. Daarnaast krijgen beeldbepalende lanen en zandpaden herstel en onderhoud. Er worden recreatieve routes gerealiseerd, een rolstoelpad en een uitkijktoren. In ruil daarvoor krijgt het landgoed het recht om dertien woningen te ontwikkelen in erfpacht en wordt een natuurbegraafplaats aangelegd. Want voor wat, hoort wat: dat is ondernemerschap!

Dit initiatief was voor instandhouding van een particulier landschap, de overheid moest fiat geven. Maar overheden kunnen ook op deze onderne- mende wijze hun groen gaan beheren. Wie kan wat voor elkaar beteke- nen, waarbij tevens de eigen belangen geborgd zijn? Er zijn genoeg facet- ten waaruit een landschap, zowel binnen als buiten de bebouwde kom, kan bestaan: laan- en straatbomen, natuur, landbouwgrond, woningen en boerderijen, recreatieterrein, parken. De nieuwe denkslag is dat 'groen kost geld' verandert in 'groen levert geld op', door de kruisbestuiving van ver- schillende stakeholders.

'Groen levert geld op' door de kruisbestuiving van verschillende stakeholders

Groen kan ook geld opleveren door zoals wethouder Thijs de la Court van Lochem voortstelt, overbodige opstanden te kappen voor biomassacentra- les. Er moet dan een duidelijk groenplan bestaan over wat weg kan, en wat niet weg kan. Productielandschappen opstarten voor dit doel gebeurt niet veel meer, maar waarom niet? Overheden kunnen ook de burger bij land- schapsvorming betrekken: het in kaart brengen van pootrechtgebieden en een campagne rond goed beheer door pootrechthouders is een investering in de kwaliteit van veel bomen in het buitengebied. Of in kaart brengen waar groen ter adoptie kan worden aangeboden aan burgers, stichtingen, of verenigingen. Het aanbieden van groen ter adoptie aan burgers, instan-

ties of verenigingen kan natuurlijk niet zonder de nodige pr. Het is nodig dat overheden inzien dat geld verdienen gepaard gaat met je nek uitsteken in de wereld buiten de muren van het gemeentehuis. Dat vraagt ook tijd. Tijd om op bezoek te gaan bij andere stakeholders. En moeite. Moeite om de andere stakeholders te zien als samenwerkende partij in plaats van als tegenwerkende partij. Een duidelijk plan de campagne mét deze partijen, in plaats van er recht tegenover, kan beheerkosten schelen en daarnaast ook een hoop ergernis. Economische crisis: een mooie kans!

Ger Duijf

Drs. Ger Duijf is eigenaar van DUIJF advies en projectmanagement